

ADVIES Nr. 2.121

Zitting van dinsdag 26 februari 2019

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 RSZ-uitvoeringsbesluit - RSZ-vrijstelling voor verplaatsingskosten - Mobiliteitsbudget

x x x

3.058

ADVIES Nr. 2.121

Onderwerp: Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 RSZ-uitvoeringsbesluit - RSZ-vrijstelling voor verplaatsingskosten - Mobiliteitsbudget

Bij brief van 25 januari 2019 heeft mevrouw M. De Block, minister van Sociale Zaken, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De bespreking van dat dossier werd toevertrouwd aan de commissie Sociale Zekerheid, die hiervoor kon rekenen op de waardevolle medewerking van de vertegenwoordigers van de beleidscel Sociale Zaken en de RSZ.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 26 februari 2019 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. INLEIDING

Bij brief van 25 januari 2019 heeft mevrouw M. De Block, minister van Sociale Zaken, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19, § 2 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit ligt in de lijn van de uitvoering van het wetsontwerp betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget, dat bepaalt dat de werknemer vanaf 1 maart 2019 een bepaald bedrag van zijn werkgever kan ontvangen in ruil voor de bedrijfswagen waarover hij beschikte of waarop hij aanspraak kon maken.

Krachtens dat wetsontwerp is het mobiliteitsbudget dat aan alle voorwaarden voldoet, zowel voor de personenbelasting als voor de sociale zekerheid uitgesloten van het loonbegrip. Er zal een solidariteitsbijdrage verschuldigd zijn op het deel van dat bedrag dat aan de aankoop van een bedrijfswagen wordt besteed. Er is een totale vrijstelling vastgesteld voor het gedeelte van dat bedrag dat voor duurzame mobiliteit wordt aangewend en de werknemer zal voor het saldo van het mobiliteitsbudget een bijzondere bijdrage van 38,07 % verschuldigd zijn.

Artikel 10 van het ontwerp van wet bepaalt bovendien voor het fiscale deel dat het mobiliteitsbudget niet gecombineerd kan worden met vergoedingen of voordelen voor woon-werkverplaatsingen.

Wanneer de werkgever blijft tegemoetkomen in de kosten van het woon-werkverkeer voor een werknemer die een mobiliteitsbudget geniet, dan worden die vergoedingen bijgevolg beschouwd als "normaal loon" dat volledig onderworpen is aan de socialezekerheidsbijdragen en de personenbelasting.

Er is echter een uitzondering op dat cumulatieverbod voor de werknemers die gedurende minstens drie maanden voorafgaand aan de aanvraag van het mobiliteitsbudget, het voordeel van een bedrijfswagen hebben gecumuleerd met een voordeel voor woon-werkverplaatsingen.

Hoewel het fiscale deel van dat cumulatieverbod geregeld wordt in het wetsontwerp dat het kader van het mobiliteitsbudget creëert, wordt het socialezekerheidsdeel er niet in geregeld. Het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit vult artikel 19, § 2 aan van het RSZ-uitvoeringsbesluit van 28 november 1969, waarbij wordt bepaald dat de werkgever die, afgezien van het mobiliteitsbudget, toch nog de vergoedingen of kosten voor woon-werkverplaatsingen betaalt, behoudens die uitzondering, geen beroep meer kan doen op de RSZ-vrijstelling voor verplaatsingskosten (artikel 19, § 2, 4°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969), op de vrijstelling van de kilometervergoeding voor fietsverkeer (artikel 29, § 2, 16°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969), alsook op de vrijstelling van het voordeel dat voortvloeit uit de terbeschikkingstelling van een fiets en toebehoren, met inbegrip van de onderhouds- en stallingkosten, die wordt gebruikt voor woon-werkverkeer (artikel 19, § 2, 23°, van het koninklijk besluit van 28 november 1969).

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad heeft het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit zorgvuldig besproken.

Voorafgaandelijk betreurt de Raad dat de beslissing over het ontwerp van koninklijk besluit reeds genomen is en er dus geen rekening is gehouden met het standpunt van de Raad.

Hij herinnert er in eerste instantie aan dat het wetsontwerp, naast de mobiliteitsvergoeding, een mobiliteitsbudget wil invoeren, zoals voorgesteld in zijn advies nr. 2.030 dat hij gezamenlijk met de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven op 7 april 2017 heeft uitgebracht.

Voorts herinnert hij eraan dat de Raad, in het raam van de uitvoering van de wet van 30 maart 2018 betreffende de invoering van een mobiliteitsvergoeding, op 24 juli 2018 het advies nr. 2.094 heeft uitgebracht betreffende de gevolgen voor de sociale zekerheid van de mobiliteitsvergoeding in geval van cumulatie met uitkeringen of kosten voor woon-werkverplaatsingen.

Het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit voorziet in de lijn met de fiscale regeling bepaald in het wetsontwerp betreffende het mobiliteitsbudget, in een soortgelijke aanpassing van artikel 19, § 2 van het koninklijk besluit RSZ voor de gevolgen in de sociale zekerheid van de cumulatie van het mobiliteitsbudget, zodat het mobiliteitsbudget voor de sociale zekerheid evenmin gecombineerd kan worden met andere vergoedingen voor woon-werkverplaatsingen, die in dat geval onderworpen zijn aan de socialezekerheidsbijdragen.

Net als het wetsontwerp voorziet voor de fiscale regeling, wordt in het ontwerp van koninklijk besluit, wat de sociale zekerheid betreft, een uitzondering gemaakt voor werknemers die gedurende minstens 3 maanden voorafgaand aan de aanvraag, een voordeel bedrijfswagen cumuleerden met een voordeel woonwerkverplaatsingen van hun werkgever. Voor die vergoeding blijft de vrijstelling wel nog gelden.

Om de gevolgen van de maatregel op het socialezekerheidsbudget te kunnen volgen, vraagt de Raad dat de RSZ die maatregel regelmatig zou monitoren in het kader van zijn zesmaandelijks globale rapportering "e-governement" van de sociale zekerheid.

Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad akkoord gaan met het voorgedachte ontwerp van koninklijk besluit.
